

PFU-SAK NR. 023/13

KLAGER: Advokat Cathrine Møller Faaberg p.v.a. Det Norske Kartselskapet
ADRESSE: Advokatfirmaet Hjort DA, Pb. 471 Sentrum, 0105 Oslo
TELEFON: 22 47 18 00 / 22 47 18 18
PUBLIKASJON: Altaposten
PUBLISERINGSDATO: 05.10.2012
STOFFOMRÅDE: Næringsliv
GENRE: Nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Kontroll av opplysninger, identifisering
REGISTRERT: 21.01.2013
BEHANDLET I SEKR.: 21.01.2013
BEHANDLES I PFU: 21.03.2013
FERDIGBEHANDLET: 21.03.2013
BEHANDLINGSTID: 60 dager
KLAGEGRUPPE: Firma (advokatklage)
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Altaposten brakte **onsdag 5. oktober 2012** en nettartikkel med tittelen «- Irritasjonen ble fort til forbannelse» og undertittelen «Jan Tore Reiersen anmelder selskap etter pengekrav».

Videre i artikkelen:

«Den daglige lederen i Alta-bedriften Bildeler og rekvisita visste ikke om han skulle le eller gråte da det dumpet ned en faktura på 2.750 kroner.

Oppdatering

Han husket nemlig ordrett hva som ble sagt da firmaet Det norske kartselskapet AS ringte for å «oppdatere» en tjeneste.

- Alarmklokkene ringte umiddelbart, ettersom vedkommende ikke kunne redegjøre for selv de enkleste ting. Jeg ba selgeren sende en e-post hvis han ville tilby tjenester. Det pleier å skrelle vekk mange selgere, men her valgte vedkommende å sende regning. Da blir man arg og oppgitt, sier Reiersen til Altaposten.

Svadasvar

For den nette sum av 2.200 kroner pluss moms skulle Alta-bedriften få en diffus pakkepris på oppføring på atlas.no i 12 måneder. Med i pakken var også kartutsnitt til hjemmeside, samt en sms/gps-løsning.

- Da jeg spurte om det ikke er gratis å få dette gjennom Google Earth, ble det et umiskjennelig svadasvar, forteller Reiersen. Da han fikk regningen forsøkte han forgjeves å få tak i selskapet. Irritasjonen gikk raskt over i forbannelse. Da gikk turen til Alta lensmannskontor.»

Senere i artikkelen er salgssjefen i Det Norske Kartselskapet AS intervjuet. Han innrømmer at det er begått en feil og at Bildeler og rekvisita ikke skal betale. Han uttaler også at han synes det er underlig at firmaet går til anmeldelse i stedet for å gi dem rimelig tid til å rydde opp i saken.

Artikkelen var illustrert med et bilde av Reiersen, med bildetekst: **«Le eller gråte: Daglig leder Jan Tore Reiersen valgte å anmelde Det norske kartselskapet AS da en faktura dumpet ned i postkassen.»**

KLAGEN:

Klager er Det Norske Kartselskapet (DNKS) via advokat. Det anføres brudd på Vær Varsom-plakatens punkt 3.2, om kontroll av opplysninger, og punkt 4.7, om identifikasjon i forbindelse med omtale av straffbare eller klanderverdige forhold.

Kjernen i klagen er opplysningen om at klager er blitt anmeldt av det omtalte firmaet. Det vises til at avisens journalist ga denne opplysningen til klagers salgssjef og at dette ble grunnlaget for hans kommentar. Det vises til en vedlagt e-post fra journalisten, der det heter: «Dere er blitt anmeldt for å ha sendt ut en faktura uten avtale, og jeg ber deg om en kommentar til det hendelsesforløpet du har fått beskrevet.»

Videre i klagen: «Sitatet viser at journalisten overfor DNKS gir inntrykk av at han sitter på positiv kunnskap om at anmeldelse er inngitt, jf. "er" blitt anmeldt. DNKS blir med denne e-posten forledet til å tro at selskapet er blitt politianmeldt. I realiteten er dette ikke riktig.» Klager har vedlagt en erklæring fra Alta lensmannskontor som opplyser at det ikke finnes en slik anmeldelse. Klager mener dette rammes av Vær Varsom-plakatens punkt 3.2 om kontroll av opplysninger.

Videre mener klager at punkt 4.7 også er brutt. Det vises til at på tross av at DNKS verken har handlet straffbart eller klanderverdig, brukes begreper som "lureri", "da gikk turen til Alta lensmannskontor" og "det florerer av dem som forsøker seg".

Klagen: «For en seriøs aktør som DNKS, som driver i en bransje hvor det dessverre opptrer flere useriøse aktører, er det svært skadelig å bli omtalt på den måten Altaposten valgte. Vinklingen i artikkelen er svært uheldig, og bærer preg av forhåndsdomming utelukkende på en enkelt næringsdrivendes personlige oppfatning.»

Det reageres også på at selv om klager har fått mulighet til samtidig imøtegåelse, innledes klagers kommentar med at «(S)elskapet bak fakturaen lover å rydde opp». Det anføres at denne formuleringen innebærer kritikk og en antydning om at selskapet innrømmer de faktiske forholdene. Klager mener Altaposten skulle gjort selvstendige undersøkelser, og at en telefon til lensmannskontoret i Alta ville klargjort at det ikke forelå noen anmeldelse. Det anføres videre at skadevirkningene av artikkelens feilaktige innhold er ekstra stor fordi den er publisert på nett.

TILSVARSRUNDEN:

Altaposten avviser klagen. Det anføres fra avisens side at det er i tråd med samfunnsoppdraget å sette fokus på «denne type forbrukersaker, uansett om det er bedrifter eller privatpersoner som blir utsatt for feilaktig fakturering i forbindelse med telefonsalg».

Avisen mener at hvorvidt saken ble anmeldt eller ikke, ikke kan være bestemmende for omtale eller publisering. «Næringslivslederen ga i intervjusituasjon(en) klart uttrykk for at han ville anmelde saken samme dag, en saksopplysning som det var naturlig å ta med i artikkelen dagen etter. I tidsperspektivet vi snakker om, ville ikke etterforskning vært igangsatt og politiet kunne følgelig ikke tilføre saken nye momenter.»

Fra avisens side anføres det at man ikke har hatt noen grunn til å tvile på kildens opplysninger. Det vises videre til at kontakten med klager bekrefter at det har vært uregelmessigheter knyttet til den konkrete selgeren, og at ting ikke har skjedd etter bedriftens retningslinjer.

Avisen mener ellers det var all grunn til å identifisere bedriften, en bedrift som opererer på et område som har vært i medias søkelys i lang tid og som derfor må påregne offentlighet. .

Klageren opprettholder klagen. Det gjentas fra klager side at Altaposten ikke hadde grunnlag for å hevde at saken var politianmeldt og heller ikke for å gi denne opplysningen som en premiss for intervjuet med klageren. Det pekes igjen på at en henvendelse til lensmannen ville avklart dette, men at det ikke var noe avisen engang vurderte å gjøre. Klager mener å konstatere at Altaposten ensidig har stolt på kildens opplysning og lagt den til grunn for artikkelen. Det anføres at dette er brudd på Vær Varsom-plakatens punkt 3.2 om kildekritikk og faktakontroll.

Altaposten kan ikke se at det har framkommet nye relevante momenter i klagers tilsvare. Avisen fastholder at saken ville blitt omtalt, uansett anmeldelse eller ikke. Avisen reagerer videre på klagers forsøk på å så tvil om kildens troverdighet, og viser til at han virkelig var i kontakt med politiet slik han hevdet, men at han der ble enig med lensmannskontoret om først å forsøke å løse saken i minnelighet. Det ble derfor ikke innlevert noen anmeldelse.

